

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : 08 Mart 2022
Sayı : 3164

Türkiye Büyük Millet Meclisi -
Türkiye Büyük Millet Meclisi
Başkanlığı
Tarih: 09/03/2022 14:06
Sayı: E-120.10-
0980357

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Şiddete uğrayan ya da şiddet görme tehlikesi altında olan kadınların sosyal desteklere zamanında ve hangi koşullarda ulaşabildiklerinin araştırılması, bu konuda sorumlu kurumların koordineli ve nitelikli hizmet alımı konusunda görevlerini yerine getirip getirmediğinin tespit edilmesi, mağduriyet yaşayan kadınların sorunlarının çözümüne ilişkin gerekli önlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz. 10.01.2022

Jale Nur SÖLÜS
Eskişehirli Mr.
T.S. Söğüt

Gülizar Biser Karacay
Denizli Mr.

Gülizar

Suzan ŞAHİN
Hatay Milletvekili

Haseyin Yıldız
Aydın Mr.

Aydın ÖZER
Antalya Mr.

Veli Ağbaba
Malatya Mr.

Ömer Fethi Güner
Niğde

Kadim Durmaz
Tokat Mr.

Fahri Örsöğlen

Kemal Zembek
Samsun Mr.

TEKİN BİN GÖL
ANKARA Mr.

Vecdi GUNDOĞDU
Kırklareli Milletvekili

TACETTİN BAYIR
İzmir Mr.

Orhan KAYMAK
Kırklareli

[illegible]

GEREKÇE

2021 yılında 324 kadın erkekler tarafından öldürülmüş, 424 kadın taciz edilmiş, 96 kadın cinsel saldırıya uğramış, 208 çocuk istismar edilmiştir. Yine aynı yıl içerisinde en az 793 kadın şiddete görmüş, yaralanmıştır. 213 kadının ölümü de basına “şüpheli” olarak yansırken, en az 34 çocuk da öldürülmüştür. Kadınların yarısı ev içinde, yarısından fazlası da ateşli silahla öldürülmüştür. Şiddete uğrayan kadın sayısı da her yıl artış gösterirken, erkekler tarafından şiddete uğrayan kadınlar ağır hasta olarak hastaneye kaldırılmakta, şiddete uğrayan kadınların önemli bir kısmı aldıkları koruma kararına uyulmadığı için şiddet görmüştür. Öyle ki 2021 yılında bir erkek elektronik kelepçesini kırdıktan sonra şiddet uygulamıştır. Kadınlara şiddet uygulayanlar genellikle nişanlısı, sevgilisi, kocası olarak en yakınları olmaktadır. Kadınlara şiddet uygulayanlar “ayrılmak istediği, barışmak istemediği”, “kıskandığı” gibi gerekçelerin arkasına sığınmakta, ağırlıklı olarak şiddet uygulayan faillere ilişkin etkin bir hukuki süreç işletilmemektedir.

Kadına yönelik şiddetin ve kadın cinayetlerinin böylesine yaygın olduğu ve giderek artış gösterdiği bir ortamda kadınlar önleyici politikalara, şiddete uğradıktan sonra ya da şiddete uğrama tehlikesi altında iken sosyal desteklere zamanında ulaşamamakta, ulaşsa bile etkin uygulamaların yokluğu nedeniyle ölüme kadar giden bir süreç ile yaşamak zorunda kalmaktadır. Bu anlamda kadınların şiddete uğradıkları zaman ilk başvuru mercii olan kolluk ve savcılıklarda, daha sonra ŞÖNİM’lerden bütüncül ve nitelikli bir sosyal hizmete ulaşamamaktadır. Kadına yönelik şiddetle mücadele etkin olması gereken kurumların gündeminde ve uygulamasında bu sorunların çözümünün yer almadığı görülmekle birlikte, kurumların koordinasyonu, mücadelenin etkin bir şekilde yürütülmesi ve kadınların haklarına ulaşmak için tek elden çözüm bulunması konusunda da bir yöntem bulunmamaktadır.

Mor Çatı tarafından hazırlanan Türkiye’de Erkek Şiddetiyle Mücadelede Koordinasyona İlişkin İzleme Raporu’nda da bu durum açıkça görülmektedir. Rapora göre kadınların şiddet gördüğünde en çok kolluğa ve belediyelere başvurduğu, ŞÖNİM’lerin bilinirliğinin çok düşük olduğu belirtiliyor. Araştırmada görüşlerine yer verilen bir sosyal çalışmacı, ŞÖNİM’lerin fiiliyatta şiddet dosyalarının incelendiği ve yazışmaların yapıldığı bir bilgi işlem merkezine dönüştüğü ifade edilirken, ŞÖNİM’lere başvuruda bulunan kadınların en sık karşılaştıkları sorunun eksik ya da yanlış bilgilendirilme olduğuna dikkat çekiliyor. Bu nedenle kadınlar, adli yardım, ücretsiz avukat tahsisi, elektronik kelepçe, gizlilik kararının uygulanması, sağlık hizmetine erişim gibi haklardan yararlanamıyor. Raporda bu durumun

GEREKÇE ÖZETİ

Kadınların hakları olan desteklere zamanında ulaşması şiddetin önlenmesi açısından oldukça önemlidir. Bu konuda sorumlu kurumların koordinasyonu ve nitelikli sosyal hizmetin şiddetle mücadelede temel bir yer tutmaktadır.

Bu nedenlerle şiddete uğrayan ya da şiddet görme tehlikesi altında olan kadınların sosyal desteklere zamanında ve hangi koşullarda ulaşabildiklerinin araştırılması, bu konuda sorumlu kurumların koordineli ve nitelikli hizmet alımı konusunda görevlerini yerine getirip getirmediğinin tespit edilmesi, mağduriyet yaşayan kadınların sorunlarının çözümüne ilişkin gerekli önlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz.

